

Toto rozhodnutí nabylo právní moci 27.9.2021
a je vykonatelné dnem: 1.10.2021 - v OPST. II.

Číslo jednací: 10 C 116/2016-425

V Opavě

dne 19.10.2021

Bokischová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Opavě rozhodl soudcem Mgr. Adamem Haasem ve věci

žalobkyně: **Ing. Marcela Vlachová**, narozená 7. 10. 1961
bytem Táborská 458, 256 01 Benešov
adresa pro doručování: U Koupadel 11, 256 01 Benešov
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Purkytem
sídlem náměstí 14. října 496/13, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **ČR - Státní pozemkový úřad**, IČO: 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Jonášem, Ph.D.
sídlem U Roháčových kasáren 1555/10, 100 00 Praha 10

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zák.č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě):

1) Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, sídlem v Praze, Husinecká 1024/11a, 130 00 (dále jen Státní pozemkový úřad) spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to zapsaných v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, konkrétně v katastrálním území Markvartovice parc.č. **1257/18**, a dále v katastrálním území Jaktář části pozemku parc.č. **2130/2** označené v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 ze dne 12. 10. 2017 a schváleném Katastrálním úřadem Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Bokischová.

pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, jako pozemek parc.č. 2130/2, dvou částí pozemku parc.č. 2130/3 označených v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemky parc.č. 2130/5 a 2130/6, části pozemku parc.č. 2130/4 označené v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2130/8, a části pozemku parc.č. 2135/10 označené v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2135/10, a dále pozemků v tomtéž katastrálním území parc.č. 1569, parc.č. 1568/1, parc.č. 2130/1 a parc.č. 1568/2.

2) Ing. Marcela Vlachová, r.č. 616007/1775, bytem v Benešově, Táborská 458, adresa pro doručování Benešov, U Koupadel 11, 256 01, je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 zákona o půdě (dále jen oprávněná osoba).

3) Oprávněná osoba má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 29. 10. 2008, č.j. PÚ 7413/92, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům jí v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané.

4) Státní pozemkový úřad k uspokojení nároku oprávněné osoby na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí do vlastnictví oprávněné osoby tyto následující pozemky:

- pozemek parc.č. 1257/18 zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Markvartovice,

- část pozemku parc.č. 2130/2 zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Jaktař, označená v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, dne 12. 10. 2017, jako pozemek parc.č. 2130/2,

- dvě části pozemků parc.č. 2130/3 zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Jaktař, označené v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, dne 12. 10. 2017, jako pozemky parc.č. 2130/5 a 2130/6,

- část pozemku parc.č. 2130/4 zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Jaktař, označená v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, dne 12. 10. 2017, jako pozemek parc.č. 2130/8,

- část pozemku parc.č. 2135/10 zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Jaktař, označená v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, dne 12. 10. 2017, jako pozemek parc.č. 2135/10,

- pozemky parc.č. 1569, parc.č. 1568/1, parc.č. 2130/1 a parc.č. 1568/2 zapsané v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002, pro katastrální území Jaktař,

a oprávněná osoba tyto pozemky přijímá.

- II. **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 224 639 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.
- III. ČR – Okresní soud v Opavě **nemá** vůči účastníkům právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 27. 5. 2016 podal původní žalobce, MVDr. František Hertl, naposledy bytem v Benešově, Hrázského 137, okr. Benešov, zemř. 8. 1. 2019, soudu **žalobu**, kterou se domáhal, aby soud svým rozhodnutím nahradil vůči žalovanému k bezúplatnému převodu nemovitých věcí do jeho výlučného vlastnictví, a to podle ust. § 11a zák. č. 229/1991 Sb., dále jen zákon o půdě. Konkrétně se domáhal nahrazení projevu vůle směřujícího k převodu následujících pozemků v katastrálním území Vřesina u Opavy a) parc.č. 650/28, b) parc.č. 607/89, c) parc.č. 607/90, d) parc.č. 607/91, e) parc.č. 607/92, dále v katastrálním území Chlebičov f) parc.č. 669/1, dále v katastrálním území Otice g) parc.č. 306, dále v katastrálním území Velké Hoštice h) parc. č. 818/34, ch) parc.č. 818/35, i) parc.č. 818/36, j) parc.č. 818/38, k) parc.č. 818/39, l) parc.č. 818/40, vše zapsáno v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, na LV 10002 pro dané katastrální území, a konečně v katastrálním území Dolní Lhota u Ostravy m) parc.č. 478 a n) parc.č. 590/1, oba zapsány v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Ostrava, na LV 10002 pro naposledy uvedené katastrální území. Vzhledem k průběžnému uspokojování restitučních nároků v jiných řízeních omezil původní žalobce podáním ze dne 30. 5. 2017 žalobní petit tak, že v případě pozemku a) a g) se již domáhal pouze vydání jejich částí, a to části pozemku a) označené v rozdělovacím geometrickém plánu č.937-230/2016 a schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, jako pozemek parc.č. 650/63, a části pozemku g) označené v rozdělovacím geometrickém plánu č. 830-230/2016 a schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, jako pozemek parc.č. 306/4, příslušné geometrické plány k tomuto podání připojil. Vzhledem k dalšímu obratu v jiných restitučních sporech a „uvolnění“ části restitučního nároku původní žalobce podáním ze dne 11. 7. 2017 rozšířil svůj návrh o další pozemky, tuto rozšířenou část žalobního petitu později formuloval v podání ze dne 20. 10. 2017 a 9. 11. 2017, a sice o pozemek v katastrálním území Markvartovice t) parc.č. 1257/18, a v katastrálním území Jaktař o o) část pozemku parc.č. 2130/2 označenou v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 a schváleném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Opava, jako pozemek parc.č. 2130/2, p) část pozemku parc.č. 2130/3 označenou v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2130/5, q) část pozemku parc.č. parc.č. 2130/3 označenou v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2130/6, r) část pozemku parc.č. parc. č. 2130/4 označenou v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2130/8, s) část pozemku parc.č. 2135/10 označenou v rozdělovacím geometrickém plánu č.1914-230/2017 jako pozemek parc.č. 2135/10, a v tomtéž katastrálním území dále o pozemky u) parc.č. 1569, v) parc.č. 1568/1, x) parc.č. 2130/1 a y) parc.č. 1568/2; geometrické plány ke všem těmto rozdělením předložil. Tyto změny žaloby učiněné podáními ze dne 30. 5. 2017, 11. 7. 2017 a 20. 10. 2017 soud v souladu s ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. připustil.

Podáním ze dne 2. 7. 2019 potom již žalobkyně, která do řízení vstoupila po smrti původního žalobce (oba dále též jako žalující strana anebo také oprávněná osoba), omezila žalobní petit pokud jde o pozemek f), v tomto směru vzala žalobu zpět a navrhla částečné zastavení řízení. Tomuto návrhu soud vyhověl a v souladu s ust. § 96 odst. 1, 2 řízení v tomto rozsahu částečně zastavil.

Žalující strana žalobu odůvodnila tím, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství – pozemkového úřadu Praha (dále jen pozemkový úřad) ze dne 29. 10. 2008, č.j. PÚ 7413/92, bylo rozhodnuto

o restitučních nárocích původního žalobce na vydání pozemků, specifikovaných blíže v uvedeném rozhodnutí tak, že původní žalobce nebyl určen jako jejich vlastník v rozsahu odpovídajícího podílu. Původní žalobce se tedy jakožto oprávněná osoba ve smyslu zákona o půdě domáhá dlouhodobě převodu tzv. náhradních pozemků, ovšem prozatím neúspěšně, když žalovaný dlouhodobě zastává, dnes už překonaný právní názor, že náhradní pozemky lze na oprávněné osoby převést pouze v rámci veřejné nabídky s tím, že převod mimo tuto veřejnou nabídku není možný. Jelikož je žalovaný ve věci uspokojení uvedeného restitučního nároku dlouhodobě nečinný a toto jednání naplňuje znaky libovůle až svévole, není jiná možnost, než se nahrazení jeho vůle domáhat prostřednictvím podané žaloby. Dle názoru žalující strany zde tedy existuje nárok na takové pozemky, které budou svou kvalitou, polohou a velikostí odpovídat pozemkům nevydaným. Tento nárok nelze uspokojit, když žalovaný žádné takové pozemky nenabízí. Poslední nabídka pozemků na území hl. m. Prahy ze dne 21. 1. 2011 obsahovala pouze 7 pozemků, 4 z nich byly navíc zatíženy nájemní smlouvou a z toho tři měly v součtu výměru pouze 150m². I další nabídky ze dne 13. 6. 2011, 5. 9. 2011, 21. 10. 2011, 20. 1. 2012, 18. 6. 2012, 3. 9. 2012, 26. 10. 2012, 17. 5. 2013 a 9. 8. 2013 byly obdobného charakteru. Dle názoru žalující strany takováto nabídka neodpovídá zákonným požadavkům ani soudní judikatuře, a tento postup žalovaného jednoznačně svědčí o jeho liknavosti a svévoli. Takovýto názor byl převzat jako správný dokonce v rámci rozhodovací činnosti Ústavního soudu ČR. Pozemky nevydané dle rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 29. 10. 2008 byly vykupovány pro výstavbu, která se posléze realizovala, a byly dne 24. 6. 2014 oceněny znalcem doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., jako pozemky stavební na částku v celkové výši 9 223 750 Kč, a to v souladu s judikaturou NS ČR. Žalovaný zastává jiné stanovisko a vychází z ocenění dotčených pozemků, které nezohledňuje prvek plánované výstavby; dle jeho názoru hodnota nevydaných původně zabraných a nevydaných pozemků parc.č. PK 130/3 a PK 133 činí 143 890,50 Kč, když vychází z ocenění Ing. Jana Skyvy ze dne 18. 11. 2008. Z toho žalovaný dovozuje, že restituční nárok žalující strany zůstává neuspokojen do výše 71 945,25 Kč. Žalující strana namítá, že žalovaný, ač tak učinit měl, znalci nesdělil skutečnosti vyplývající z kupní smlouvy, na základě které nevydané pozemky PK 130/3 a PK 133 přešly na stát, a sice, že tyto pozemky byly vykupovány pro výstavbu sídliště Lhotka – Libuš, což bylo v této smlouvě uvedeno. Žalovaný znalci tuto smlouvu pro účely žádaného ocenění nepředložil a zřejmě proto znalec uvedené pozemky oceňoval jako pozemky zemědělské, nikoliv jako pozemky stavební. Ani na základě předžalobní výzvy, kterou dne 21. 8. 2014 původní žalobce vyzval žalovaného k učinění nabídky pozemků pro účely uspokojení jeho restitučního nároku ve výši 4 611 875 Kč, žalovaný ve věci nijak nekonal, a původní žalobce přistoupil k výběru shora uvedených pozemků a) až y), jejichž převodu se domáhá.

4. **Žalovaný** navrhnul zamítnutí žaloby ze třech zásadních důvodů. Prvním důvodem byla nečinnost původního žalobce, pokud jde o jeho účast ve veřejných nabídkách vyhlášených žalovaným. V této souvislosti žalovaný uvedl, že nemůže on sám být označen za osobu, která ve věci postupuje liknavě, když sám původní žalobce se veřejných nabídek vyhlášených žalovaným nezúčastňoval. Druhým důvodem, proč by měla být žaloba zamítnuta, je žalovaného závěr o tom, že restituční nárok oprávněné osoby je již přečerpán; aktuálně ke dni rozhodování soudu o částku 3 623 278,49 Kč. Na rozdíl od původního žalobce totiž zastává žalovaný názor, že pozemky, které byly právními předchůdci žalující strany převedeny na stát, byly převedeny jakožto orná půda, a takto měly být také oceněny. Pokud tedy žalující strana odvozuje výši svého restitučního nároku ze závěrů jí předloženého posudku na částku 4 611 875 Kč, žalovaný toto rozporuje a tvrdí, že restituční nárok, pokud jde o předmětné pozemky, žalující straně přísluší pouze ve výši 71 945,25 Kč, a v takovéto výši již byl přečerpán, neboť u jiných soudů se žalující strana s úspěchem nahrazení projevu vůle k jiným pozemkům již domohla. Třetím důvodem pro zamítnutí žaloby je nevhodnost pozemků vybraných žalobcem k vydání, a to z důvodu zákonných překážek, ať už z důvodu započatých pozemkových úprav (pozemky v k.ú. Vřesina u Opavy ad a) až e), či z důvodu vyloučení pro plánovanou zástavbu pozemku veřejně

vaných blíž
fk v rozsahu
myslu zákona
úspěšně, když
zemky lze na
uto veřejnou
ního nároku

žnost, než se
any zde tedy
tí odpovídat
vé pozemky
ovala pouze
čtu výměru
18. 6. 2012,
zoru žalující
ře, a tento
byl převzat
evydané dle
u, která se
skou, CSc.,
aturou NS
nků, které
původně
yž vychází
čnický nárok
lovaný, ač
nevydané
ovány pro
o smlouvu
oval jako
ry, kterou
pro účely
nekonal,
evodu se

em byla
ovaných
která ve
ovaných
ovaného
odování
ý názor,
vedeny
i svého
ný toto
přísluší
žalující
em pro
lůvodu
řesina
řejně

prospěšnými stavbami anebo stavbami dopravní infrastruktury (pozemky v k.ú. Vřesina u Opavy ad b) až e), v k.ú. Otice ad g), v k.ú. Velké Hoštice ad h) až l), a také pozemků v k.ú. Dolní Lhota u Ostravy ad m) a n). Převodu pozemku v k.ú. Otice dále brání též předkupní právo podle ust. § 101 zák. č. 183/2006, Sb. Pokud jde o pozemky v k.ú. Jaktař ad o) až s) a ad u) až y), ty žalovaný považuje za nevhodné pro vydání z důvodu, že na těchto hospodaří Školní statek Opava, příspěvková organizace, a jde o pozemky nezbytně nutné pro zajištění praktické výuky, což vyplývá mimo jiné z existence nájemního vztahu, jehož předmětem tyto pozemky jsou.

Z důvodu těchto námitek žalovaného bylo přistoupeno k **vyločení části žaloby**, vztahující se k pozemkům v k.ú. Vřesina u Opavy, Otice, Velké Hoštice a Dolní Lhota, k samostatnému projednání, a to usnesením vyhlášeným dne 15. 4. 2021 u ústního jednání. **Předmětem tohoto řízení tedy zůstaly pouze pozemky v k.ú. Jaktař a Markvartovice.**

Soud **provedl důkaz** rozhodnutím Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu ze dne 29. 10. 2008, stavebně technickou dokumentací k rozhodnutí č.j. PÚ 7413/92 z dubna 2014, znaleckým posudkem Doc. Ing. Jaromíra Rysky CSc. ze dne 24. 6. 2014, znaleckým posudkem Ing. Jana Skyvy ze dne 18. 11. 2008, nabídkami nemovitostí SP úřadu ze dne 21. 1. 2011, 13. 6. 2011, 5. 9. 2011, 21. 10. 2011, 20. 1. 2012, 18. 6. 2012, 3. 9. 2012, 26. 10. 2012, 17. 5. 2013 a 9. 8. 2013 (nečitelné), informacemi o pozemku z evidence nemovitostí pořízenými na internetu dne 25. 5. 2016, konkrétně o pozemcích v k.ú. Vřesina u Opavy, parc.č. 650/28, 607/89, 607/90, 607/91, 607/92, dále v k.ú. Chlebičov, parc.č. 669/1, v k.ú. Otice, parc. č. 306, k.ú. Velké Hoštice, parc.č. 818/34, 818/35, 81836, 818/38, 818/39, 818/40, dále v k.ú. Dolní Lhota u Ostravy, parc. č. 590/1, 478, dále v k.ú. Markvartovice, parc.č. 1257/18 a v k.ú. Jaktař, parc. č. 1569, 1568/1, 2135/10, 2130/1, 1568/2, 2130/2, 2130/3 a 2130/4, dále geometrickým plánem ze dne 20. 12. 2016, č. 937-230/2016 a geometrickým plánem ze dne 3. 1. 2017 č. 830/230/2016. Dále znaleckými posudky Ing. Libora Hampla č. 5965/123/2017 ze dne 19. 10. 2017, č. 5772/198/2016 ze dne 8. 10. 2016, č. 5770/196/2016 ze dne 7. 10. 2016, č. 5769/195/2016 ze dne 7. 10. 2016, č. 5768/194/2016 ze dne 4. 10. 2016, č. 5771/197/2016 ze dne 8. 10. 2016, znaleckým posudkem Ing. Jaroslava Hermana č. 148/2017 ze dne 2. 11. 2017, znaleckými posudky společnosti QDQ services, s.r.o. č. 1903 ze dne 23. 10. 2017, č. 1852 ze dne 21. 8. 2017 a č. 1853 ze dne 21. 8. 2017, přílohou k SPU 348209/2017/Chl/30601222 pro k.ú. Jaktař, dopisem Obce Vřesina z 16. 8. 2017, žádostí o převod zemědělských pozemků ze dne 16. 2. 2015 a ze dne 30. 6. 2015, geom. plánem č. 1914-297/2017 ze dne 13. 10. 2017, rozsudkem Obv. soudu pro Prahu 6 č.j. 19 C 456/2014-48 ve spojení s rozsudkem MS v Praze č.j. 58 Co 322/2016-144, rozsudkem OS Praha – východ č.j. 3 C 142/2015-112 ve spojení s rozsudkem KS Praha č.j. 23 Co 254/2016-189, rozsudkem OS Trutnov č.j. 9 C 70/2015-329 ve spojení s rozsudkem KS HK č.j. 21 Co 242/2016-378, rozsudkem OS Plzeň – Město č.j. 36 C 213/2016-290, výpisy z KN pro LV 10002 a k.ú. Vřesina u Opavy, Jaktař, Markvartovice, Chlebičov, Dolní Lhota u Opavy, Otice a Velké Hoštice, všemi ze dne 3. 12. 2019, znaleckým posudkem č. 6508-57/2019 ze dne 25. března 2019 a výsledkem znalce Ing. Karla Olbrechta. A dále nájemní smlouvou ze dne 16. 12. 2002 mezi PF ČR a Školní statek Opava, stanoviskem Regionální agrární komory Ostravsko ze dne 15. 2. 2021, vyjádřením Školního statku Opava ze dne 8. 2. 2021, rozsudkem NS ČR sp.zn. 28 Cdo 4758/2016 (č.l. 107) a sp.zn. 28 Cdo 2364/2017 (č.l. 198). Znaleckými posudky Pavla Miškovského č.4316/327/17 ze dne 30. 11. 2017, č.4315/326/17 z téhož dne a č.4314/325/17 ze dne 29. 11. 2017 soud důkaz neprováděl pro nadbytečnost, když ocenění stejných pozemků provedl soudem ustanovený znalec a k jeho ocenění neměla strana žalující žádných připomínek.

V řízení nebylo sporným, a soud proto následující rozhodující skutečnosti na základě shodných tvrzení obou účastníků vzal za prokázaná, že původnímu žalobci svědčilo a současně žalobkyni svědčí postavení oprávněné osoby ve smyslu ust. § 4 zák.č. 229/1991 Sb. (dále jen zákon o půdě), které vyplývá z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 29. 10. 2008, sp. zn. PÚ 7413/92, které nabylo právní moci dne 7. 11. 2008. Jakožto

oprávněné osobě nebyly původnímu žalobci vydány odpovídající podíly na pozemcích dle PK část p.č. 130/3 – role o výměře 13 851 m², a dle PK část p.č. 133 – role o výměře 23 044 m², oba v k.ú. Libuš (předmětné části pozemků). Dále rozhodující skutečnost, že ke dni 15. 4. 2021 byl restituční nárok žalobkyně uspokojen celkovou hodnotou vydaných pozemků ve výši 3 623 278,49 Kč. Konečně žalobce potvrdil u některých z požadovaných pozemků její žalovaným tvrzenou hodnotu, ve zbytku byla spornost této otázky odstraněna ustanovením znalce a jeho znaleckým posudkem, kterým zbývající pozemky ocenil; bude specifikováno níže.

8. Naopak v řízení zůstaly **spornými dva okruhy rozhodujících skutečností** tvrzené žalující stranou a popírané žalovaným, a sice, jednak že původně zabrané pozemky ve vlastnictví právních předchůdců původního žalobce PK 130/3 a PK 133 byly vykoupeny do vlastnictví státu za účelem výstavby, a tedy jakožto pozemky stavební, jednak že žalovaný ve věci uplatňování nároku oprávněného postupoval liknavě a svévolně, čímž oprávněnému dlouhodobě znemožňuje realizaci svého práva zákonem předvídaným způsobem v souladu s ust. § 11a odst. 1 zák. o půdě). Vedle toho bylo předmětem dokazování rovněž stanovení hodnoty předmětných pozemků, když ani na tomto okruhu rozhodujících skutečností se účastníci s drobnými výjimkami, neshodli.
9. Ze *Stavebně-technické dokumentace k rozhodnutí č.j. PU 7413/92* z dubna 2014, jejíž součástí mimo jiné bylo také uvedené rozhodnutí a také kupní smlouva ze dne 18. 7. 1975, na základě které byly předmětné pozemky převedeny na stát, má soud za prokázáno, že dne 5. 3. 1971 vydalo Ministerstvo zemědělství a výživy ČSSR předběžný souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě pro výstavbu sídliště Lhotka - Libuš, tímto byly dotčeny také pozemky PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133 v k.ú. Libuš; dne 27. 8. 1973 vydal odbor územního plánování a architektury NVP rozhodnutí o umístění 4. stavby sídliště Lhotka – Libuš pod OÚPA NVP 6524/73, a to rovněž pro předmětné části pozemků PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133; dne 6. 2. 1974 vydal odbor komunálního hospodářství a zemědělství NV hl. m. Prahy rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků zemědělskému půdnímu fondu pro 4. stavbu sídliště Lhotka – Libuš pod č.j. 1631-73-Cim/8/86, a to rovněž pro předmětné části PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133; tyto celé pozemky potom kupní smlouvou ze dne 18. 7. 1975 prodali Anna Hertlová (k id. 2/3), Jaroslav Hertl (k id. 1/6) a MVDr. František Hertl (k id. 1/6) Československému socialistickému státu – Výstavba hl. m. – Výstavba sídlišť Prahy, a to za účelem výstavby sídliště Lhotka – Libuš, a to PK parc.č. 130/3 o výměře 15 614 m² a PK parc.č. 133 o výměře 23 758 m². Ze *znaleckého posudku Doc. Ing. Jaromíra Rysky CSc.* ze dne 24. 6. 2014 má soud za prokázáno, že hodnota odňatých pozemků PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133 v k.ú. Libuš představovala zpětně ke dni 24. 6. 1991 9 223 750 Kč s tím, že při oceňování těchto pozemků znalec vycházel z obsahu Stavebně-technické dokumentace k rozhodnutí č.j. PU 7413/92, a v návaznosti na to byly pozemky oceněny jako pozemky stavební, když již v době jejich odnětí byly vyjmuty ze zemědělské půdy a bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby. Ze *znaleckého posudku Ing. Jana Škyvy č. 283/08-5838.3* ze dne 18. 11. 2008 má soud za prokázáno, že zadavatelem posudku byl Pozemkový fond ČR a úkolem znalce bylo ocenění pozemků původně PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133 v k.ú. Libuš za účelem stanovení hodnoty restitučního nároku oprávněných osob; pozemky znalec ocenil jako zemědělskou půdu na částku 143 890,50 Kč. Podkladem pro vypracování znaleckého posudku bylo rozhodnutí Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu ze dne 29. 10. 2008, č.j. PÚ 7413/92, a informace sdělené zadavatelem. Z *rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 29. 2. 2016, č.j. 3 C 142/2015-112* (celý spis, jež se týkal skutkově totožné věci, tedy vydání náhradních pozemků za nevydané pozemky PK parc.č. 130/3 a PK parc.č. 133 v k.ú. Libuš, nebyl k žádosti soudu zapůjčen), má soud za prokázáno, že ze znaleckého posudku č. 1506-56/2015 Ing. Lenky Cihelkové bylo zjištěno, že tímto posudkem byla zjištěna cena nevydaných pozemků dle vyhlášky č.182/1998 Sb., za účelem jejich nevydání oprávněné osobě podle rozhodnutí Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu ze dne 29. 10. 2008, č.j. PÚ 7413/92, kdy pozemky byly oceněny částkou 143 890,50 Kč s ohledem na to, že k datu 18. 7.

emcích dle PK
23 044 m², oba
15. 4. 2021 byl
mků ve výši
její žalovaným
znalce a jeho

trzené žalující
ve vlastnictví
astnictví státu
i uplatňování
znesožňuje
odst. 1 zák.
předmětných
s drobnými

ti mimo jiné
ě které byly
971 vydalo
dělské půdy
zemky PK
o plánování
ÚPA NVP
3; dne 6. 2.
rozhodnutí
ka – Libuš
parc.č. 133;
k id. 2/3),
listického
a – Libuš,
znaleckého
e hodnota
ně ke dni
z obsahu
to byly
imuty ze
Ing. Jana
udku byl
/3 a PK
ch osob;
lem pro
o úřadu
ho soudu
totožné
c.č. 133
osudku
na cena
osobě
č.j. PÚ
18. 7.

1975 se jednalo o druh pozemku – role. U ústního jednání Okresního soudu v Nymburce dne 30. 9. 2015 znalkyně v rámci jejího výsledku uvedla, že vycházela z podkladů, které jí dal za účelem vypracování posudku žalovaný. Z rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 11. 5. 2016, č.j. 9 C 70/2015-329 (celý spis, jež se rovněž týkal skutkově totožné věci, nebyl ani v tomto případě k žádosti soudu zapůjčen), má soud za prokázáno, že znalkyně Ing. Lucie Cihelková v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 při ústním jednání dne 13. 1. 2016 uvedla, že při vypracování znaleckého posudku k určení výše restitučního nároku žalobce (původní žalobce) vycházela z podkladů, které jsou v posudku vyjmenovány. Stavebně-technickou dokumentaci k dispozici neměla. Při oceňování vycházela z metodiky pozemkového úřadu, která odkazuje na rozhodnutí Ministerstva zemědělství, dle něhož je pozemky oprávněným osobám nevydané nutno oceňovat v souladu s rozhodnutím pozemkového úřadu, v němž je uvedeno, že se jedná o roli. Pokud by se do rozhodnutí pozemkového úřadu a od pokynu ministerstva zemědělství, a pokud se stavební plán k zástavbě týkal nevydaných pozemků, byla by cena jiná, a to zhruba 250 Kč/m². Pokud byly oba pozemky původně v k.ú. Libuš, vztahovala by se na oba pozemky tato cena, neboť by byly v Praze. Shodně znalkyně vypovídala též v řízení vedeném u Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 5 C 156/2015. Uvedené skutečnosti byly zjištěny z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 1. 2016, č.j. 44 C 223/2014-89, a z protokolu o jednání v rámci tohoto řízení. Ze znaleckého posudku Ing. Olbrechta č. 6508-57/2019 má soud za prokázanou výměru jednotlivých pozemků, které oprávněná osoba touto žalobou žádá vydat. Tato skutková zjištění soud zahrnul do svého závěru o skutkovém stavu tak, jak jsou zachycena v níže uvedené tabulce:

k.ú.	parc.č.	typ	výměra (m ²)	prokázáno ze ZP č.
rozšíření č.1.139				
Markvartovice	1257/18	orná půda	4483	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
Jaktař	1569	orná půda	3440	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	1568/1	trv.travní porost	2399	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	2135/10	orná půda	9799	
omezení č.1.169				
	2135/10	orná půda	3469	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	2130/1	trv.travní porost	793	4314/325/17 Ing.Miškovský
	1568/2	trv.travní porost	138	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	2130/2	trv.travní porost	11957	
omezení č.1.169				
	2130/2	trv.travní porost	9241	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	2130/3	trv.travní porost	3870	
omezení č.1.169				
	2130/5	trv.travní porost	754	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
omezení č.1.169				
	2130/6	trv.travní porost	629	6508-57/2019 Ing. Olbrecht
	2130/4	trv.travní porost	2360	
omezení č.1.169				
	2130/8	trv.travní porost	1346	6508-57/2019 Ing. Olbrecht

Pokud jde potom o hodnotu jednotlivých, žalobou požadovaných pozemků, tu má soud za prokázáno jednak na základě shodných tvrzení účastníků, jednak z části na základě znaleckého posudku ing. Karla Olbrechta č. 6508-57/2019, když znalec přesvědčivým způsobem své písemně vyhotovené znalecké závěry obhájil při ústním jednání konaném dne 12. 12. 2019. Tato skutková zjištění provedená z uvedeného znaleckého posudku a výsledku znalce soud zahrnul do svého závěru o skutkovém stavu tak, jak jsou uvedena v níže uvedené tabulce s tím, že v této tabulce je konkrétně zachyceno ocenění předmětných pozemků jednak dle posudků předložených žalovaným, jednak dle posudků předložených stranou žalující, a konečně také dle znaleckých závěrů soudem ustanoveného znalce; v posledním sloupci tabulky je pak údaj o hodnotě pozemku v rozhodném období, který vzal soud za prokázány:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Bokischová.

k.ú.	pozemek parc.č.	na koruny zaokrouhlená hodnota pozemku v Kč dle			prokázaná hodnota v Kč
		ZP žného	ZP žce	ZP soudu (ing.Olbr)	
Markvartovice	1257/18	89660	78901	78901	78901
Jaktař	2130/2 (z 2130/2)	646870	58565	78086	78086
	2130/5 (z 2130/3)	52780	oba dobromady	oba dobromady	oba dobromady
	2130/6 (z 2130/3)	44030			
	2130/8 (z 2130/4)	94220	8541	11388	11388
	2130/10 (z 2130/10)	242830	29313	29313	29313
	1569	292400	29068	29068	29068
	1568/1	203915	15204	20272	20272
	2130/1	5028	žce potvrdil		5028
	1568/2	11730	875	1166	1166

Součet: 264 908 Kč

11. Shora uvedená skutková zjištění soud zahrnul do svého **závěru o skutkovém stavu**, ze kterého při svém rozhodování vycházel: Původnímu žalobci svědčilo a nyní současné žalobkyni svědčí postavení oprávněné osoby ve smyslu ust. § 4 zákona o půdě, které vyplývá z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 29. 10. 2008, sp. zn. PÚ 7413/92, pravomocnému ke dni 7. 11. 2008. Jakožto oprávněné osobě nebyly původnímu žalobci vydány odpovídající podíly na pozemcích dle PK část p.č. 130/3 – role o výměře 13 851 m², a dle PK část p.č. 133 – role o výměře 23 044 m², oba v k.ú. Libuš (předmětné části pozemků). Hodnota nevydaných pozemků činila ke dni 24. 6. 1991 9 223 750 Kč s tím, že při oceňování těchto pozemků znalec vycházel z obsahu Stavebně-technické dokumentace k rozhodnutí č.j. PU 7413/92, a v návaznosti na to pozemky ocenil jako pozemky stavební, když již v době jejich odnětí byly vyjmuty ze zemědělské půdy a bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby na nich. Obsah uvedené Stavebně-technické dokumentace naproti tomu zcela ignoroval žalovaný, který zadal znalcům pro stejné účely ocenění těchto pozemků bez přihlídnutí k této dokumentaci pouze s tím, že se jedná o zemědělské pozemky, z čehož potom vzešla hodnota pozemků, a tedy výše restitučního nároku oprávněné osoby evidovaná žalovaným 143 890,50 Kč. Ke dni 15. 4. 2021 byl restituční nárok žalobkyně uspokojen celkovou hodnotou vydaných pozemků ve výši 3 623 278,49 Kč. Výměra a hodnota náhradních pozemků, které žalobkyně žádá vydat, byla stanovena soudem ustanoveným znalcem a jednotlivé hodnoty jsou zachyceny v tabulkách výše.
12. Podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb. v platném znění,
- (1) *Oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo mimo jiné děděním se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.*
- (2) *Pozemkový úřad nezabrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu.*
- (14) *Cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější*

úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.

Přitom soudní praxe v případech, kdy žalobce (dříve Pozemkový Fond ČR) při uspokojování restitučních nároků oprávněných osob postupuje liknavě, svévolně či diskriminačně, dovodila, že oprávněné osoby se mohou domáhat převodu náhradních pozemků prostřednictvím žalob mna nabízení projevu vůle k převodu konkrétních pozemků (Nález Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 495/2002 s dalším odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR)

13. Shora citované zákonné ustanovení soud aplikoval na prokázaný skutkový stav a dospěl k závěru, že **žaloba** o předmětu řízení, jak je definován v návaznosti na částečné zpětvzetí žaloby a vyloučení části uplatněného nároku (viz shora), je **důvodná**, a proto jí soud vyhověl, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně je oprávněnou osobou ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení, že její restituční nárok v prokázané výši 4 611 875 Kč byl žalovaným dosud, byť nedobrovolně, uspokojen pouze do výše 3 623 278,49 Kč, a že žalovaný uspokojování jejího nároku dlouhodobě svévolně brání zejména tím, že naprosto neopodstatněně a v rozporu s veškerou dosud vydanou judikaturou ve skutkově obdobných věcech i skutkově totožných věcech stejných účastníků, nesprávně eviduje hodnotu restitučního nároku žalobkyně. Proto má žalobkyně právo domáhat se vydání náhradních pozemků i způsobem jiným, než prostřednictvím veřejných nabídek, jak již mnohokrát ve svých rozhodnutích potvrdil Nejvyšší soud ČR (např. rozsudek ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, anebo rozsudek ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009). Přitom v této konkrétní projednávané věci je na základě provedených důkazů, ale také na základě samotného procesního postupu a postoje žalovaného v řízení, nesporné, že ve věci uspokojení oprávněné osoby – žalobkyně, postupuje liknavě a zejména naprosto svévolně. Pokud jde o liknavost, ta vyplývá již z pouhého zjištění, že od doby uplatnění restitučního nároku v roce 1992 uplynulo již 29 let a ani dodnes není nárok oprávněné osoby zcela uspokojen. Přitom rozhodnutí o tom, kdo a z jakých důvodů je oprávněnou osobou následovalo až 16 let po uplatnění nároku. Žalovaný namítá, že původní žalobce se nezúčastňoval veřejných nabídek. Z provedených důkazů má soud za prokázano, že s ohledem na prokázanou výši restitučního nároku oprávněné osoby nebyly nabídky vyhledávané žalovaným takové kvality, aby k řádnému uspokojení došlo. Na druhou stranu, žalovaný sám svým nesprávným a svévolným úředním postupem, kdy evidoval restituční nárok v nesprávné výši, oprávněné osobě fakticky znemožnil účast v jakýchkoliv veřejných nabídkách, protože by v nich oprávněná osoba nebyla úspěšná právě pro žalovaným evidovanou nízkou hodnotu restitučního nároku. Zde tedy nelze hovořit o liknavosti, nýbrž rovnou o svévoli žalovaného, který svým postupem a postojem, který přetrval i v tomto řízení, prakticky dobrovolně uspokojení nároku znemožnil. Proto nebylo ani třeba činit žádná skutková zjištění z nabídek nemovitostí Státního pozemkového úřadu vyvěšených na webových stránkách v období od 21. 1. 2011 do 9. 8. 2013, ani z jiných nabídek, které předložil žalovaný na dvou CD nosičích. Přitom výše restitučního nároku žalobkyně byla ve stejné výši dovozena nalézacími soudy i v jiných, skutkově obdobných případech (viz k důkazu provedená rozhodnutí Okresního soudu Praha – východ ze dne 29. 2. 2016, č.j. 3 C 142/2015-112 a Okresního soudu v Trutnově ze dne 11. 5. 2016, č.j. 9 C 70/2015-329, která byla potvrzena v odvolacím řízení rozhodnutími Krajského soudu v Praze, č.j. 23 Co 254/2016-189, resp. Krajského soudu v Hradci Králové, 21 Co 242/2016-378), naposledy také na úrovni dovolacích řízení u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 28 Cdo 4758/2016, 28 Cdo 3576/2016 a 28 Cdo 2364/2017. Poslední otázkou, kterou bylo nutno zkoumat, a která se od ostatních zde zmiňovaných řízení odlišovala, zůstala ta skutečnost, zda jsou žalobkyní požadované pozemky k jejich vydání vhodné. Zde k námitce žalovaného ohledně nevhodnosti pozemků v k.ú. Jaktář (pozemek v k.ú. Markvartovice byl shledán pro vydání vhodným) soud uvádí, že neshledal nic, co by vydání těchto pozemků bránilo. Pokud žalovaný namítá, že pozemky jsou v dlouhodobém nájmu a užívány třetím subjektem za účelem zajišťování praktické výuky na úrovni Střední školy zemědělské, tak tyto skutečnosti vydání pozemků nebrání, neboť vydání samotné nemůže mít na trvání nájemní smlouvy a pokračování

daného využití pozemků žádný vliv. Pakliže se žalovaný dovolává zabránění nebezpečného precedentu v podobě soudního rozhodnutí, nezbyvá, než žalovanému připomenout, že tento stav svou dlouhodobou svévolí zapříčinil on sám, když oprávněné straně od roku 2008 odmítá vydat náhradní pozemky vhodnější. Pakliže by žalovaný veškerou svou energii a snahu, namísto hledání důvodů, proč restitucentům nevyhovět, zaměřil na plnění svých zákonných povinností – tedy na řádné uspokojování restitučních nároků oprávněných osob, nedocházelo by k žádným soudním sporům a vydávání, očima žalovaného, nebezpečných precedentů, k žádnému vydávání zdánlivě nevhodných či citlivých pozemků, potažmo ani k žádnému naprosto zbytečnému mrhání finančními prostředky na krytí **nákladů řízení**.

14. Pokud jde o ně, tak tyto jsou nemalého rozsahu, a v souladu s ust. § 142 odst. 1 má na jejich náhradu právo žalobkyně, co by procesně úspěšná strana sporu. Jsou představovány částkou 224 639 Kč, která sestává z odměny za právní zastoupení v celkové výši 168 840 Kč za 18 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, návrh na vydání předběžného opatření, účast u ústního jednání dne 24. 8. 2017, 6. 11. 2017, 12. 12. 2019 a 16. 4. 2020, a písemná podání ve věci samé ze dne 23. 6. 2016, 8. 3. 2017, 11. 7. 2017, 21. 8. 2017, 20. 10. 2017, 8. 4. 2019, 10. 5. 2019, 2. 7. 2019, 18. 12. 2019, 31. 1. 2020 a 28. 2. 2020), když za jeden úkon právní služby náleží dle § 7 bod 6 adv.tar. 9 380 Kč (tarifní hodnota 264 854,75 Kč – odpovídá hodnotě v tomto řízení vydaných pozemků), z paušální náhrady hotových výdajů v částce 5 400 Kč, když za jeden úkon právní služby náleží dle § 13 odst. 3 adv. tar. 300 Kč, z náhrady za ztrátu času podle § 14 odst. 1 písm. a) adv. tarifu v celkové výši 3 200 Kč za 32 započatých půlhodin při cestě k ústnímu jednání a při náhradě za jednu takovou půlhodinu ve výši 100 Kč, z náhrady cestovních výdajů podle § 13 odst. 4 adv. tar. v celkové výši 8 212 Kč za dvě cesty z Prahy do Opavy a zpět k ústnímu jednání soudu, a to osobním vozidlem Volvo M1, rz 6AP 8718, obsah válců 1 969 cm³ s průměrnou spotřebou 7,7 l/100 km, při ceně Benzínu Natural 95 a náhradě za použití osobního automobilu dle vyhlášky a při celkové ujeté vzdálenosti 1 500km, a z částky 38 987 Kč odpovídající 21 % DPH ze základu 185 652 Kč. S ohledem na svévolný postup i postoj žalovaného v průběhu celého řízení i řízení předcházejícího v režimu zákona o půdě soud neshledal důvody pro aplikaci ust. § 150 o.s.ř., ani k aplikaci ust. § 142 odst. 3 o.s.ř.
15. Vzhledem k tomu, že oba účastníci jsou osvobozeni od placení soudních poplatků, nemá vůči nim stát právo na **náhradu nákladů znalečného** (výrok III. rozsudku), a to ve smyslu ust. § 148 odst. 1 o.s.ř.

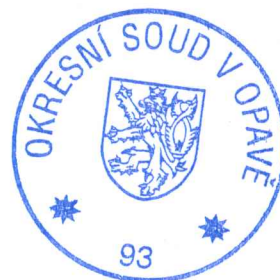
Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve trojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Opava 15. dubna 2021

Mgr. Adam Haas v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Bokischová.

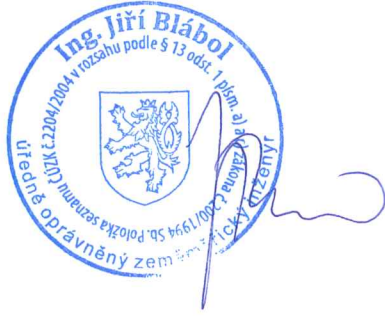
Zuzana Bokischová

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav			Nový stav												
Označení pozemku arc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Typ stavby Způsob využití	Zpús. určení výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů					
	ha	m ²			ha	m ²				Díl přechází z pozemku označeného v katastru nemovitostí	dřívejší poz. evidenci	Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu		Označení dílu
2130/2	1	19:57	travní p.	2130/2	92	41	travní p.		0	2130/2		10002	92	41	
				2130/7	27	16	travní p.		0	2130/2		10002	27	16	
2130/3	38	70	travní p.	2130/3	24	87	travní p.		0	2130/3		10002	24	87	
				2130/5	7	54	travní p.		0	2130/3		10002	7	54	
				2130/6	6	29	travní p.		0	2130/3		10002	6	29	
2130/4	23	60	travní p.	2130/4	10	14	travní p.		0	2130/4		10002	10	14	
				2130/8	13	46	travní p.		0	2130/4		10002	13	46	
2135/10	97	99	orná půda	2135/10	34	69	orná půda		0	2135/10		10002	34	69	
				2135/14	63	30	orná půda		0	2135/10		10002	63	30	
	2	79	86		2	79	86								

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu

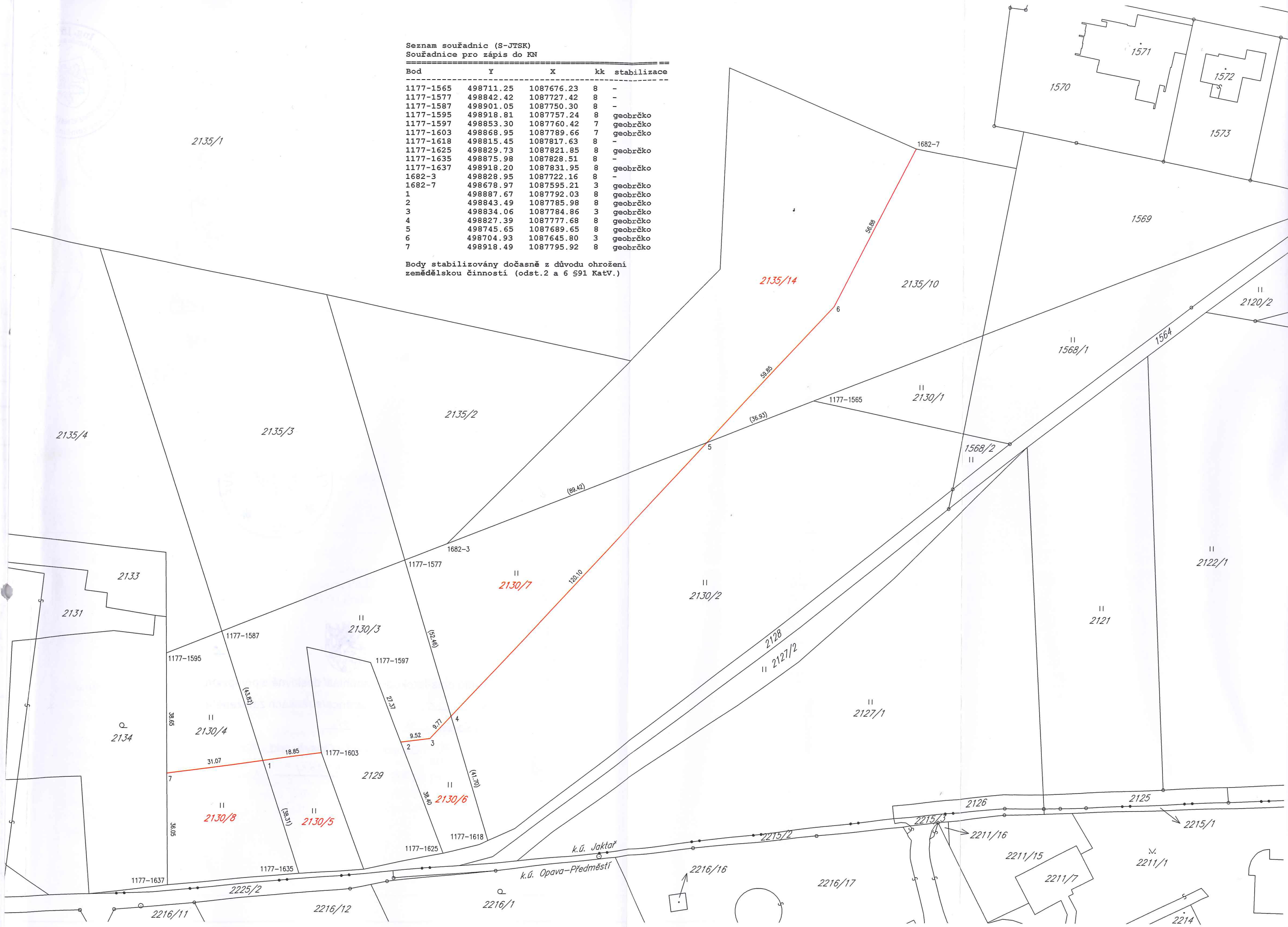
Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely
katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²		katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m ²	
2130/2		51400	92	41		2130/6		51400	6	29	
2130/3		51100	8	12		2130/7		51400	27	16	
		51400	16	75		2130/8		51100		59	
2130/4		51100	9	07				51400	12	87	
		51400	1	07		2135/10		51400	34	69	
2130/5		51400	7	54		2135/14		51400	63	30	

GEOMETRICKÝ PLÁN pro rozdělení pozemku	Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr	Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:
	Jméno, příjmení: Ing. Oldřich Galař	Jméno, příjmení: Ing. Jiří Blábol
	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 49/1995	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 2204/2004
	Dne: 10.10.2017 Číslo: 198/2017	Dne: 13.10.2017 Číslo: 404/2017
	Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.	Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.
Vyhotovitel: AZIMUT CZ s.r.o. Hrdlofeská 21/31 190 00 Praha 9	Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.	
Číslo plánu: 1914-297/2017	KÚ pro Moravskoslezský kraj KP Opava Ing. Simona Drozdová PGP-1791/2017-806 2017.10.12 10:30:59 CEST	
Okres: Opava		
Obec: Opava		
Kat. území: Jaktář		
Mapový list: Opava 9-3/34,43		
Dosavadním vlastníkem pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem: <div style="text-align: center;">dočasně</div>		
		

Seznam souřadnic (S-JTSK)
Souřadnice pro zápis do KN

Bod	Y	X	kk	stabilizace
1177-1565	498711.25	1087676.23	8	-
1177-1577	498842.42	1087727.42	8	-
1177-1587	498901.05	1087750.30	8	-
1177-1595	498918.81	1087757.24	8	geobrčko
1177-1597	498853.30	1087760.42	7	geobrčko
1177-1603	498868.95	1087789.66	7	geobrčko
1177-1618	498815.45	1087817.63	8	-
1177-1625	498829.73	1087821.85	8	geobrčko
1177-1635	498875.98	1087828.51	8	-
1177-1637	498918.20	1087831.95	8	geobrčko
1682-3	498828.95	1087722.16	8	-
1682-7	498678.97	1087595.21	3	geobrčko
1	498887.67	1087792.03	8	geobrčko
2	498843.49	1087785.98	8	geobrčko
3	498834.06	1087784.86	3	geobrčko
4	498827.39	1087777.68	8	geobrčko
5	498745.65	1087689.65	8	geobrčko
6	498704.93	1087645.80	3	geobrčko
7	498918.49	1087795.92	8	geobrčko

Body stabilizovány dočasně z důvodu ohrožení
zemědělskou činností (odst.2 a 6 §91 KatV.)

tento opis-fotokopie, souhlasí doslovně s prvopisem

o 7 stránce/stránkách založeného

na souše 10C 116/2016

Okresní soud v Opavě, odd. 10C

dne: 19. 10. 2021 *Boušková*